

Kloostri liggidal on üks piisikenne neljanurgesinne
hone, kummi kattussega, mis nad Raheli (se pea-
wannema Jakobi abbi kasa) hauaks hüamad, et kül
peält kohhe on nähha, et se turgide ehhitud on.

Seälpool sedda Elia kloostrit lõppeb se kaljune,
firwine Ma, ja näitse nüüd ühhed maddalad har-
ritud wiljakandjad mäed, te kõrwas. Petlemma lin-
dli meie ees nähha, ühhe kaljuse mäeselja peäl,
kus ka puid kasvab, kess orgude wahhel. Enne-
muiste olli se üks wilja polest õnnistud Ma, nüüd
segi koht on hopis allajäänud. Petlem polle muud
ennam, kui üks suur külla, kus 700 hinge waest
wisi on ellamas ja omma Pead ennamiste sellega
toitmas, et reisiattele piisikesi ristikesi ja pühha
haua- ja Petlemma lauda kuiokesi müwad. Elo-
honed seäl on ühhed maddalad urtsikud; ainus
suur hone on seäl laggeda peäl üks katoliki usso
klooster, kindla lossi wisi ehhitud; wärraw kitsas
et Arabia risujad rüütliid mitte korrage hulgateste
hooste seljas ei sa sisse aiada. Wõtsid munkad meid
illusaste wasto, andsid meile ka süa. Seält lõksime
senna kloostri kirrikusse, mis se üllemal nimmetud
keisri praua Helena ehhitud on.

(Sääb polele.)